Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука

ПРИМЉЕНО: 14.04.26.			
Организациона јединица	Класификациона ознака	Редни број	Број прилога
US 02	13-1	267	3 24

Broj: S1 3 U 049603 24 U
Sarajevo, 08.04.2026. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA BANJA LUKA
Banja Luka

U prilogu dopisa dostavljam vam 2x presudu ovog suda broj S1 3 U 049603 24 U od 08.04.2026. godine i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu.

S U D I J A

Davor Žilić

Broj: S1 3 U 049603 24 U
Sarajevo, 08.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Amir Kapetanović kao predsjednik vijeća, Davor Žilić i Efraim Čosić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Asje Papo kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca Global Logistic d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa advokat Vladimir Dragičević iz Banja Luke, ulica Veselina Masleše bb, protiv zaključka broj: JN2-02-07-1-2377-8/24 od 19.09.2024.godine, tuženog Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.04.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-02-07-1-2377-8/24 od 19.09.2024.godine, u stavu (3). kojim je zahtjev tužioca za naknadu troškova žalbenog postupka po izjavljenoj žalbi od 09.08.2024. godine, uvažen u iznosu od 525,00 KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, i stavu (4). kojim se obavezuje ugovorni organ da tužiocu nadoknadi troškove u iznosu od 525,00 KM u roku od 8 dana od dana izvršnosti rješenja, i u tom dijelu se pobijano rješenje vraća tuženom organu na ponovni postupak.

U preostalom dijelu rješenje ostaje na pravnoj snazi.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 950,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e nj e

Zaključkom broj: JN2-02-07-1-2377-8/24 od 19.09.2024.godine, uvažena je žalba, ponuđača Global Logistic d.o.o. Banja Luka od 09.08.2024.godine i poništen zaključak broj: 02-404-56-1/24 od 01.08.2024.godine, ugovornog organa Opština Rudo a predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak.Uvažen je zahtjev punomoćnika ponuđača Vladimira Dragičevićaza naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 525,00KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan. Obavezan je ugovorni organ da isplati troškove postupka žaliocu u iznosu od 525,00 KM u roku od 8 dana od dana izvršnosti rješenja. O povratu naknade za pokretanje žalbenog postupka organ će donijeti posebno rješenje.

Protiv osporenog zaključka tužilac je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog propisa. Rješenjem tuženog organa broj JN2-02-07-1-2377-8/24 od 19.09.2024 godine usvojena je žalba tužioca ali je u tački dispozitiva kojom se odlučuje o troškovima postupka odlučeno suprotno materijalnom pravu jer je tužiocu priznat iznos troškova sastava žalbe u visini od 525,00 KM iako prema važećoj Advokatskoj tarifi Advokatske komore Republike Srpske tužiocu pripada iznos od 562,50 KM bez PDV odnosno 658,12 KM sa PDV zbog čega tužilac pobija navedeni dio rješenja i pokreće upravni spor u smislu člana 11. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine jer nema drugog pravnog sredstva za ostvarivanje svog prava na pravilnu i zakonitu naknadu troškova postupka. Pobijano rješenje je nezakonito zbog pogrešne primjene materijalnog prava jer je tuženi organ pogrešno primijenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Advokatske komore Republike Srpske i to Tarifu broj 3 i Tarifu broj 12 budući da je pogrešno utvrdio osnovicu za obračun paušalne nagrade u upravnom postupku pa je tako tuženi organ osnovicu za obračun paušalne nagrade uzeo u iznosu od 300 KM koji se odnosi na inicijalni podnesak ili pristup na ročište dok je zanemario da se u konkretnom slučaju radi o sastavu žalbe u upravnom postupku čija vrijednost prema Tarifi broj 3 iznosi 450 KM odnosno uvećana je za 50 posto u odnosu na osnovni tarifni broj što jasno proizlazi iz same Tarife te se na taj iznos primjenjuje paušalna nagrada od 25 posto u skladu sa Tarifom broj 12 što daje iznos od 112,50 KM pa ukupni iznos troškova sastava žalbe iznosi 562,50 KM a ne 525,00 KM kako je to pogrešno obračunao tuženi organ. Dakle tuženi organ je pogrešno izjednačio različite pravne situacije jer je paušalnu nagradu obračunao kao da se radi o inicijalnom podnesku ili pristupu na ročište u upravnom postupku gdje osnovica iznosi 300 KM pa bi paušalna nagrada od 25 posto iznosila 75 KM dok u konkretnom slučaju nesporno se radi o sastavu žalbe gdje osnovica iznosi 450 KM te paušalna nagrada mora iznositi 112,50 KM pa je jasno da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešnog obračuna troškova na štetu tužioca Sud Bosne i Hercegovine je već zauzeo jasan stav u pogledu pravilnog obračuna troškova sastava žalbe u upravnom postupku pa je u presudi broj S1 3 U 044939 23 U od 14.06.2024 godine utvrdio da je pogrešan obračun kada se paušalna nagrada računa na iznos od 300 KM umjesto na iznos od 450 KM te je izričito naveo da tužiocu pripada iznos od 450 KM uvećan za 25 posto paušalne nagrade što ukupno iznosi 562,50 KM a što dodatno potvrđuje da je u konkretnom slučaju tuženi organ postupio suprotno ustaljenoj sudskoj praksi i važećim propisima Također iz presude ovog Suda broj S1 3 U 040140 21 od 12.04.2023 godine proizlazi da se troškovi postupka obračunavaju striktno prema Advokatskoj tarifi bez proizvoljnog tumačenja osnovice za obračun paušalne nagrade te da se paušalna nagrada uvijek veže za odgovarajući tarifni broj koji se primjenjuje na konkretnu pravnu radnju što u ovom slučaju nesporno jeste sastav žalbe a ne inicijalni podnesak ili pristup na ročište. Slijedom navedenog jasno je da je pobijano rješenje nezakonito u dijelu odluke o troškovima postupka jer je doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava odnosno pogrešnu primjenu Advokatske tarife Advokatske komore Republike Srpske te je time povrijeđeno pravo tužioca na naknadu stvarno nastalih i pravilno obračunatih troškova postupka Imajući u vidu sve navedeno predlaže se da Sud Bosne i Hercegovine nakon provedenog postupka donese presudu kojom se tužba uvažava te se poništava rješenje tuženog organa broj JN2-02-07-1-2377-8/24 od 19.09.2024 godine u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka odnosno u tački 3 i 4 dispozitiva te se predmet u tom dijelu vraća tuženom organu na ponovni postupak uz obavezu pravilne primjene

materijalnog prava odnosno obračuna troškova u iznosu od 562,50 KM uvećanog za PDV odnosno ukupno 658,12 KM kao i da se tuženi obaveže na naknadu troškova ovog upravnog spora tužiocu. Tužilac predlaže da Sud odluči u sporu pune jurisdikcije te sam preinači odluku o troškovima postupka na način da tužiocu prizna troškove sastava žalbe u iznosu od 562,50 KM uvećano za PDV odnosno ukupno 658,12 KM imajući u vidu da je činjenično stanje potpuno utvrđeno a da se radi isključivo o pravilnoj primjeni materijalnog prava.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga jer je tuženi donio odluku o troškovima u skladu sa zauzetim stavom u presudi Apelacionog upravnog vijeća.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijanog zaključka, u odnosu na troškove postupka što je predmet tužbenog zahtjeva, proizilazi da se odluka o troškovima zasniva na primjeni odredbi Zakona o javnim nabavkama i Zakona o upravnom postupku te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske, pri čemu je tuženi organ prihvatio zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe, ali je isti djelimično umanjio kao neosnovan u dijelu koji prelazi iznos od 525,00 KM. Naime tuženi organ je utvrdio da punomoćniku žalitelja za sastav žalbe pripada nagrada prema tarifnom broju 3 u visini od 150 bodova uz uvećanje od 50 posto odnosno dodatnih 75 bodova te uvećanje od 25 posto prema tarifnom broju 12 u iznosu od 37,5 bodova što ukupno čini 262,5 bodova odnosno novčano 525,00 KM, te je iz tog razloga zahtjev žalitelja za isplatu iznosa od 562,00 KM odbijen u razlici od 37,00 KM kao neosnovan.Tuženi organ je naveo da je takav način obračuna u skladu sa važećom Advokatskom tarifom Advokatske komore Republike Srpske te potvrđen sudskom praksom Suda Bosne i Hercegovine uključujući presudu broj S1 3 U 034934 20 U od 08.09.2021 godine kao i presudu Apelacionog vijeća Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 U 040970 23 Uvp od 20.07.2023 godine, zbog čega je zaključio da ne postoje uslovi za priznavanje višeg iznosa troškova od dosuđenog. Slijedom navedenog tuženi organ je odlučio da žalitelju prizna troškove postupka u iznosu od 525,00 KM kao pravilno obračunate troškove sastava žalbe dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan smatrajući da traženi iznos nije utemeljen na pravilnoj primjeni relevantnih tarifnih odredbi.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog zaključka u dijelu u kojem je odlučeno o troškovima postupka.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva, s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se

troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

U konkretnom slučaju, nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj prilikom izrade žalbe, opravdani troškovi u skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, što se u svakom slučaju i pokazalo prilikom ocjene žalbenih razloga. Također, nije upitno ni da se u postupcima javnih nabavki o troškovima odlučuje na način da su predmeti javnih nabavki neprocjenjivi, te da se u skladu s navedenim primjenjuje Tarifni broj 3.

Međutim, konkretni propust tuženog jeste u tome, što u svojoj odluci nije dao razloge za neprihvatanje postavljenih žalbenih troškova u cijelini, i osnovano se to ukazuje u tužbi. Naime, u predmetnoj žalbi, od 09.08.2024.godine, tužitelj je pravilno postavio zahtjev za troškove navodeći da potražuje iznos troškova za sastav žalbe u skladu sa Tarifnim brojem 3. i paušala od 25% u skladu sa tarifnim brojem 12 AT. Samim tim, nesporna je činjenica da mu pripada traženi paušal od 25% što je i ovaj sud utvrdio u više odluka, što znači da mu pripada ukupno 562,00KM. Dakle, tuženi je propustio cijeniti postavljeni zahtjev za troškove u žalbi, te je propustio obrazložiti razloge zbog kojih nije uvažen taj zahtjev koji tužitelju i pripada, u skladu sa Tarifnim brojem 12. važeće Advokatske tarife RS.

Zbog toga, ovo sudsko vijeće nalazi, da odluka o troškovima postupka nije valjana, jer ne sadrži odlučne razloge za takvu odluku. Ovo iz razloga što iz dispozitiva kao i obrazloženja pobijanog rješenja, očigledno proizilazi, da nisu dosuđeni troškovi u skladu sa postavljenim zahtjevom, što odluku o troškovima postupka čini nezakonitom, jer nije sačinjena u skladu sa članom 200.stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16).

U konačnom, nesporno je da tužitelju pripada iznos od 450,00 KM za sastav žalbe uvećan za iznos paušalne nagrade od 25% tj. 112,50 KM, što iznosi 562,00 KM, kako je tužitelj u svom troškovniku i potraživao.

Stoga ovo sudsko vijeće cijeni da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u pogledu troškova u odnosu na stav (4) predmetnog rješenja, zbog čega je u tom dijelu, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 200. i 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16).

Kako je tužitelj uspio sa tužbom nesporno mu pripadaju i troškovi upravnog spora u traženom iznosu. Troškovi sastava tužbe su dodijeljeni prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS i odnose se na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM) plus paušal 150,00 KM i taksa od 200,00 KM što je ukupno 950,00 KM.

Slijedom navedenog, pozivom na odredbu člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH Zakona o upravnim sporovima BiH, ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donesena je odluka kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Asja Papo

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Amir Kapetanović